

ЗІСЕЛЬС Йосип Самуїлович (02. 12. 1946, Ташкент) — правозахисник, громадсько-політичний діяч. Ордени «За заслуги» 3-го (2005) і «За мужність» 1-го (2006) ступ. Закін. Чернів. університет (1969). Від 1971 працював у Чернів. телерадіоцентрі. Розповсюджував самвидав, 1972 за виступ на захист права євреїв виїжджати до Ізраїлю виключений з комсомолу (відхилив

пропозицію емігрувати з СРСР і підписати відповід. протокол). 1977–78 співпрацював з Укр. (її чл. від 1978) й Моск. Гельсин. групами, Робочою комісією з розслідування використання психіатрії в політ. цілях (збирав. інформацію про Дніпроп. спец. психлікарню) та ін. Відмовився від пропозиції КДБ виїхати з СРСР. 8 грудня 1978 заарешт., 5 квітня 1979 засудж. до 3-х р. таборів. 1981 звільнений. Відновив зв'язки в Укр. Гельсин. групою, організував надання допомоги родинам репресованих, відвідував засланих у Казахстан. 19 жовтня 1984 заарешт. вдруге, 10 квітня 1985 засудж. до 3-х р. позбавлення волі. Після звільнення 1987 продовжив роботу в Укр. Гельсин. групі (згодом спілка), Раді національностей НРУ. Від 1991 — співголова, від 1992 — голова Асоц. євр. організацій і общин (Ваад) України. Автор кн. «Если я только для себя...» (К., 2000).

Рекомендована література

1. Зісельс Йосиф Самуїлович – правозахисник // Укр. Громад. Група сприяння виконанню Гельсін. угод: В 4 т. Т. 1. Х., 2001.

В. В. Овсієнко

Бібліографічний опис:

Зісельс Йосип Самуїлович / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16292>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).